

Hazret-i Ebû Bekr RA ın Matbû Kasîde-i Bürde nin Başında Yer Alan

Şiirinin Manzum Tercümesi

Lutf ile cûd eyle ya Rab, bana kim, hayrım kalîl.

Müflisim gerçek, kapına geldim işte ya Celîl!

Pek büyük olsa da zenbim, afvedip ört suçlarım;

Bir garîp, avare, müznib kulunum, gayet zelîl.

Benden isyan ve unutmak, peş peşe nice hata

Senden ise fazl u ikram bunca ihsan-ı cezîl.

Der içim; Yâ Rab! günahım sayısızdır, kum gibi;

Bunları sen afvedip geç, eyleyip safh-ı cemîl.

Nola halim, yâ ilâhi! Etmedim salih amel,

Bed işim pek çoktur amma, taat azığım kalîl.

Her çeşit emrazı def et; hacetim eyle reva,

Şâfi Sensin, hasta kalbim; derman ister bu alîl.

Yakmasın nar-ı cehennem ben kulunu, nitekim:

Yanmadı "Yâ nâru kûnî berden" (1) emriyle
Halîl.

Şâfi Sensin, kâfi Sensin, her mühim işte bana,

Rabbim oldun, hasbim ol hem seni edindim
vekîl.

Kenz-i fazlı ver bana kim, bahşı çok Vehhâbsın;

Gönlümün ver her murâdın, yolda ol bana delîl.

Bir ulu mlk bađıřla, korkudan kurtar bizi;

Rabbimiz! Mahřerde kadı Sen, nidâcın Cebrail

Nerde Msâ, nerde İsâ, nerde Yahyâ, nerde
Nuh?

Suçlusun Sıddıyk mâdem, tevbe et, Mevlâm
Celîl.

(1) el-Enbiyâ Sresi (21), âyet:69 dan iktibas
edilmiřtir; âyetin

meali řöyledir: "Biz Azîmî ř-řân, yakılan o
ateře řöyle emreyledik: Ey

ateş! İbrahim i yakma, onun için soğuk ve selâmetlik ol."

O ki "Eğer, Ebu Bekr'in imanı, bütün halkın/insanların imanı ile

(muvazene edilse)karşılaştırılsa, Ebu Bekr'in imanı daha ağır

gelecektir" hadis-i şerifi ile şereflenmiş Hz Ebubekir...

O böyle diyorsa kendini suçlu,zelil görüyorsa bir de biz kendimizi

düşünelim kardeşlerim...

Rabbim hesaba çekmezden önce biz kendimizi bir
hesaba çekelim...

Rabbim eksiklerimizi görüp kapatmayı nasip etsin...

Categories: [islam](#) , [hayat](#) , [din](#)